

OFFICIAL RECORD
1987-1988

DO THIN
PRICE
R + R?
IN

ORDINÆR GENERALFORSAMLING 1998

i Regensianerersamfundet
på Collegium Domus Regiæ
holdes fredag d. 27. november kl. 18.30

DAGSORDEN

1. Valg af dirigent
2. Formanden aflægger beretning
3. Kassereren fremlægger revideret regnskab
4. Revisorerne afgiver betænkning
5. Valg af formand
6. Valg af kasserer
7. Valg af fem bestyrelsesmedlemmer
8. Valg af to revisorer
9. Eventuelt

Generalforsamlingens deltagere vil derefter samles om den
af kassereren kreerede menu:

FORRET: Á la surprise "98"

HOVEDRET: Á la surprise "98"

DESSERT: Á la surprise "98"

Hertil serveres passende vine, i passende tempo og i passende mængder.

Under revydirektørens sikre ledelse vil vi, støttet af musikdirektøren,
se og høre nogle af Regensrevyens fremragende numre.

TILMELDING: til kassererens kontor senest 24. nov.

RING på 33 12 45 22 og tal med Inge Frost.

PRIS: 150 kr (incl revy) - betaling ved middagen.

I 1998 blev Regensen 475 år, men kirkefløjen er fra 1740.

Dette og de fleste fots i bladet er taget af mig,
der også er den ansvarlige redaktør.

John Idorn

Generalforsamlingen 1997

*Det var lige før, at biblioteket ikke kunne rumme alle de medlemmer, der trængtes.
Ansigerne fortæller, at kassereren just har berettet om økonomien.*

Dette års generalforsamling adskilte sig på velgørende vis fra den i 96: Der var øl til alle fra starten i biblioteket, og det havde set en støvsuger mindst én gang de forløbne 12 måneder. Camilla Sløk, der var på vej med sønnen, Konrad, noterede følgende:

Mogens Holm fastslog som aftenens sikre dirigent, at generalforsamlingen var lovligt indkaldt.

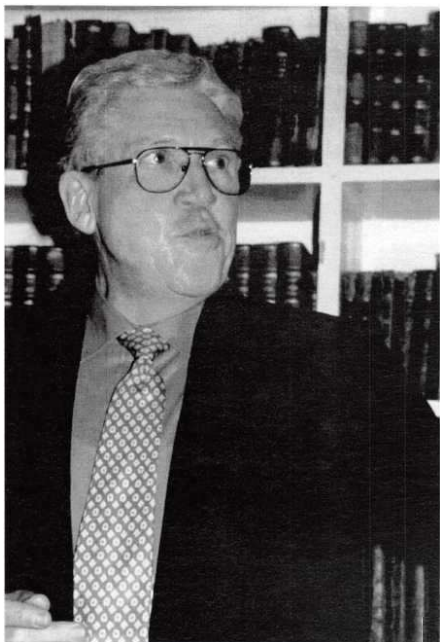
Formanden **John Idorn** konstaterede indledningsvis succes for sommerturen, som det også fremgik af Mette Kors-holms referat i bladet.

Han beklagede, at der ikke kunne meldes nyt om renoveringen af Regen-

sen. Det er p.t. ikke en sag for samfundets medlemmer, men gode kræfter arbejder.

Om det ændrede blad sagde han, at bogtrykkeren i denne omgang havde givet farverne uden ekstra beregning, men at en gentagelse ikke var sikret. Det er dyrt at lave et ordentligt blad, hvor billeder står godt. Et medlem udtrykte begejstring for den ny stil.

Derefter meddelte han, at han af forskellige grunde havde været nødt til at trække sig som formand, og at bestyrelsen havde taget pænt imod ønsket. Henrik Teide gjorde her den indsigelse, at bestyrelsen aldeles ikke havde reageret sådan, men gjort voldsomme protester

Tidligere formand, Mogens Holm, konstaterede med fryd, at generalforsamlingen igen var rettidigt indkaldt og dermed sparede kassereren for særlige udregninger.

og takkede samtidigt for indsatsen og accepten af fortsat at fungere som redaktør.

Underskud på 12.000 kr

Kasserer **Henrik Teide** pegede på tre omstændigheder til forklaring på situationen: 1) Bladet var blevet dyrere 2) En del medlemmer havde undladt at forny medlemsskabet p.gr. af kontingentforhøjelsen fra 50 til 100 kr. 3) Renten er faldet, således at Regensianersamfundets indtægt her faldt fra 27.000 kr i 1996 til 21.000 kr. i 97.

Supplement kom

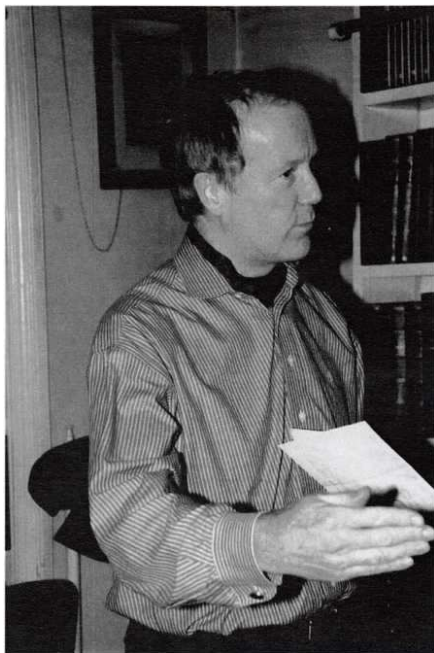
fra revisor **Peter Bøggild**, der - foruden bladets pris - påpegede stigende udgifter for generalforsamlingen. Han indstillede regnskabet til godkendelse. Det skete.

Ny formand

Bestyrelsen indstillede **Hans Jørgen Steenberg**, og han blev valgt med akklamation. Med respekt i stemmen berettede han, at han i sin tid havde følt sig meget bæret over at blive optaget på Regensen, og nu var han tilsvarende bæret over valget til formand for denne eksklusive forsamling.

Kasserer Henrik Teide om bladets "fremgang": Da den nuværende redaktør begyndte kostede det 3.200 kr. Nu lyder regningen på ca 8.000 kr., og renteniveauet har det skidt.

Peter Bøggild udtrykte tilfredshed med arbejdsmiddagen ved den hårdhændede revision.

Øvrige valg

Kasserer **Henrik Teide**, og øvrige fem bestyrelsesmedlemmer blev genvalgt, ligesom revisorerne **Peter Bøggild** og **William Hertz**.

Regensens situation

Under eventuelt berettede **Niels Oluf Kyed** om det forgangne års bestræbelser på at finde skønsmæssigt 40 mill.kr. til istandsættelsen - helt adskilt fra de 13 mill.kr. Højesteret har bestemt, at Regensen skal betale til Undervisningsministeriet.

Et entreprenørfirma havde - uden honorar - påtaget sig at skabe klarhed over, hvor stort det reelle beløb vil

blive. Først derefter vil der kunne optages forhandlinger med de fonde, der kunne have interesse i at blive knyttet til Regensens fremtid. Det skal sammenholdes med, hvad Regensen selv kan yde.

I den forbindelse er der endnu en forudsætning, der skal være opfyldt: At der er skrevet under på en løsning mellem Undervisningsministeriet og Regensen. Ingen fonde diskuterer noget projekt seriøst, sålænge der hersker politisk usikkerhed.

Ved Kyeds bemærkning om mulige ideer for Buegangens fremtidige udnyttelse lød fnis og ord om dens uhyre store "nytte" som week-end-pissoir.

Niels Oluf Kyed: Buegangen kan måske bruges til noget fornuftigt

Paul Sandfort udtrykte begejstring for bladet og fortalte, at han havde skrevet en bog om sin tid på Regensen, som han godt ville sælge (Begejstringen for bladet var klar: Det havde just bragt en anmeldelse af bogen). Et medlem udtrykte tilfredshed med **Idorns** formandsperiode, især arbejdet med genopsætningen af "Genboerne". Klint var god, "selv om han var lidt transvestitisk" (? referenten), og von Buddinge var i sin nyfortolkning sjov som patetisk hygebamse. (Red. tilføjer, at referenten spillede omtalte Klint).

Under almindelig jubel og stafetløb - fordi trappen op til Store Sal var under ombygning - skred forsamlingen til middagsbordene.

Nys udnævnte landsdommer, Karsten Knudsen fik genvalg efter solidt gennemført lobbyarbejde

Generalforsamlingens gravide referent.

Sommertursreferent i 97 Mette Korsholm blev også hængende i bestyrelsen.

Jubilæumsskrifter

Det ville altså være skønt, hvis vi havde en "lov", der sagde, at foreninger har pligt til at sende et eksemplar af jubilæumsskrifter. Red. har ikke eet.

Hvis nogen har ekstra eksemplarer liggende, ville jeg være meget glad for at få dem. Det ville være helt fint at få skabt en autoritativ oversigt over foreningernes opståen og (desværre) lejlig-hedsvisе død.

Det samme gælder gl. numre af bladet. Stop hustruen, når hun siger: "Se at få dem smidt ud. Du læser jo aldrig i dem alligevel". Send dem til mig. Jeg skal nok få dem opbevaret/finde yngre regensianere, der har lyst til at have dem.

Regensen på Internet

Med den ny formand kan det ikke undre, at nutidens og fremtidens kommunikationsmidler er overvejet i bestyrelsen. **Camilla Sløk** har været aktiv for at finde den rigtige måde (i alle henseender), og nu kommer vi med en hjemmeside på Internet.

Det bliver med adressen:
www.Regensianersamfundet.dk

Den side skulle gerne udvikle sig at være et stærkere bindeled mellem medlemmerne. Lad høre, hvad I erfarer om tidligere regensianere af den ene og den anden slags.

Udover telefon-, fax- og e-mail numre på formand og redaktør, kan man altså også blive medlem ad denne vej.

Vor ny formand

Steenberg: "Jeg er bæret" (slipset leveret af men ikke bundet af Herremoderådet).

Hans Jørgen Steenberg er Aalborg-dreng årgang 1951, så der er tale om en væsentlig foryngelse på posten.

I 1970 fik han på Nørresundby gymnasium overrakt beviset for mat-fys studentereksamen, og i marts 74 fulgte den ærefulde udnævnelse som alumne. Cand.polyt. (E) ved DTU blev titlen i januar 76, hvorefter fulgte to år med medicinstudier på Regensen.

Januar 78 begyndte et tiårigt forhold til Brüel og Kjær i Nærum. I midten af perioden (1984) gav KU dokumentet for titlen cand.med., fulgt af to års turnustjeneste på Rigshospitalet.

I 1988 kom den foreløbigt sidste ændring: Direktør for Image House A/S, der beskæftiger sig med computer-baseret video-inspektion. Så pas på!

Forrest blandt revytilskuerne: Camilla Sløk, klokker Iben Thranholm og vor ny formand, Hans J. Steenberg (det er ham med slipset)

Rigtigt: Modtagerne af humørlegaterne

Sommer på Rosenborg slot

Utroligt - men sandt: I mands minde har der ikke været udflugt til det nærliggende regensslot, Rosenborg, og datoen 5. september var perfekt til Regensianersamfundets sommertur. Formanden beretter:

Rosenborg er et dejligt sted på grund af de uanede mængder kunst og den store charme, der ligger i et slot, der stort set har ligget urørt i århundreder.

Iben

Thranholm, en nulevende regensianer og tidligere klokker, viste rundt med stor ekspertise, idet hun har en fortid som ansat på slottet.

Vi startede kl. 11.15 med en historisk gennemgang af stueetagen og 2.sal, hvorefter vi begav os ned i kælderen for

at besigtige kronjuvelerne og det omfattende sikkerhedsudstyr.

Iben forklarede i detaljer hvornår kongekronerne var fremstillet og deres videre skæbne, medens tilhørerne ihærdigt skubbede på, fordi sulten begyndte at indfinde sig.

På Traktørstedet Rosenborg var der en glimrende frokost, som vi valgte at indtage indendørs trods det ellers fremragende vejr. Efter fro-

kosten og en del fadøl skiltes de 21 gæster uden særlige tumulter.

Man enedes om at gentage det succesfulde arrangement et andet sted næste år.

(se bagsiden)

H.J. Steenberg

Ny regensprovst

Lørdag d. 20.dec.1997 var en af Regensens store dage. Juleballet blev løftet til det niveau, der er unikt for Regensen, når alt klinger sammen.

Leif Grane sagde farvel efter 18 år og bød sin efterfølger velkommen med at overrække provstekæden ledsaget af en tale, der kaldte på hele registret af følelser, eftertanke og optimisme på regensianernes vegne.

Elegante taler af klokkerne Iben Thranholm og Bjørn Østman fulgte, efter at den ny provst, Eva Smith, havde præsenteret sig med disse ord:

Før jeg gik over til denne fest, tænkte jeg lidt over, hvorfor jeg står her i dag. Det startede faktisk i sommer med, at jeres daværende klokker ringede og spurgte, om jeg ikke ville holde et slåbrokmøde. Det sagde jeg ja til, og så enedes vi i øvrigt om, at han ville komme tilbage.

Tiden gik, og en skønne dag ringede telefonen. Nu var det ikke længere en han-klokker, men en kvindelig klokker, Iben, der mindede mig om løftet fra i sommer.

Mens vi snakkede sammen, nævnede hun, at man sådan set ikke alene stod og manglede en til at komme til et slåbrokmøde, men også en provst. Hun spurgte, om det egentligt ikke var noget for mig.

Det kom temmeligt meget bag på mig - enhver kendte jo selvfølgelig Regensen, og i min studietid har jeg da også haft venner, der boede her, men

Eva Smith om "bjørn, ræv, ugle, kamel og gazelle og heldigvis ikke elefant"

derudover stod jeg noget famlende over for, hvad det indebar at være provst.

Men så var det så heldigt, at jeg en dag gik i biografen og så en reklame, der meget tydeligt viste mig, hvad der kræves for at være provst. Egentligt drejede det sig vist om en stillingsannonce til en helt andet embede, men reklamen bestod i, at man så et ansigt forvandle sig til forskellige dyr, og samtidigt blev dyrets karakteristika nævnt, som altså var nødvendige for at bestride denne stilling.

Man startede "stærk som en bjørn". Det er i hvert fald rigtigt. Hvis det skal lykkes en at komme igennem med at få nogle penge til at så sat sin lejlighed i stand, kræver det virkelig styrke og helst bjørnестyrke.

Det næste hed "snu som en ræv". Og også dette har jeg allerede kunnet skrive under på. Hvis man skal i forbindelse med Kollegiesamvirkets formand, Thor-kil, kræver det virkelig rævesnuhed.

"Klog som en ugle" hed den næste. Også her føler jeg mig overbevist om, at det er nødvendigt, hvis det skal lykkes mig at få orden på den retssag, der nu har kørt i snart 10 år.

Videre hed det: "Udholdende som en kamel". Også dette bliver vist nødvendigt, hvis det skal lykkes mig at skaffe de penge, som Regensen har så hårdt brug for, hvis den bare skal sættes i nogenlunde stand.

Den sidste var "Hurtig som en gazelle". Det véd jeg ikke rigtigt, hvad jeg skal bruge til, og man har jo lov til at håbe, at det ikke bliver nødvendigt, for

jeg føler mig ikke overbevist om, at jeg kan leve op til det.

Mens jeg så disse ansigter forandre sig, havde jeg i øvrigt en stigende bekymring for, at der på et eller andet tidspunkt ville dukke en elefant op. For nogen elefanthukommelse kan jeg ikke prale med. Jeg har meget svært ved at huske ansigter, og jeg kan slet ikke huske navne.

Jeg har store problemer, når jeg ser en film, især hvis personer er så ufine at skifte tøj. Allerværst er det med de film, hvor der er en hel masse personer i ens tøj, f.eks. soldaterfilm.

Jeg har også altid haft store problemer med mine studenter. Jeg ved jo godt, at man bør lære navnene at kende. Jeg kan faktisk huske, at jeg en gang havde en, der hed Thomas. Det var om-

Historiens første provstemand, Ove Asmussen, med klokker Iben Thranholm

trent det eneste navn, jeg kendte på holdet. Så jeg spurgte ham tit, fordi det var så dejligt for mig, at der var et navn jeg kendte.

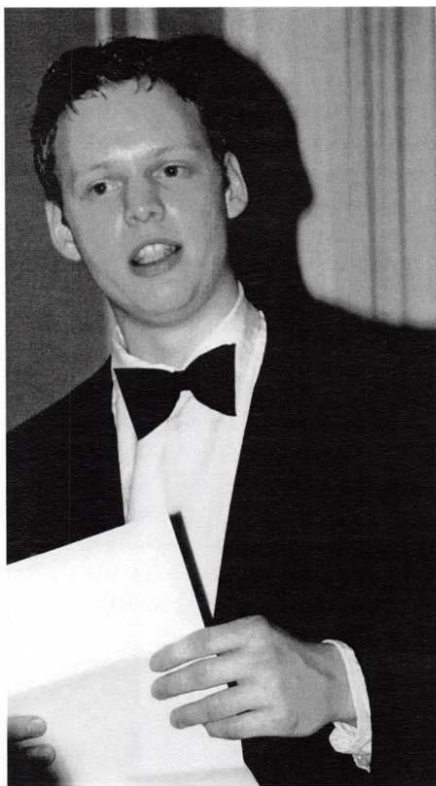
Til allersidst havde vi en spørgetime, og da Thomas også rakte hånden op, sagde jeg som sædvanligt: "Ja, hvad siger du Thomas?", og så sagde han: "Åh, jeg ville såmænd bare spørge, hvorfor du har kaldt mig Thomas hele året, når jeg nu hedder Jesper".

Hvad fik mig så til at søge stillingen? Vel først og fremmest lysten til daglig kontakt med unge. Unge, det er dér, hvor det sner. Det er dér, hvor fornyelsen kommer.

Jeg kommer selv fra en generation med store drømme. Vi demonstrerede mod A-bomben, vi demonstrerede mod Vietnam. Vort mål var at gøre verden bedre og hjælpe de forfulgte. I er en generation, der ikke tror på demonstrationer, måske knapt nok på politisk handling. I koncentrerer jer mere om det nære liv, en personlig, anstændig tilværelse.

Den senere tid har imidlertid vist en brat vending for min generations idealer. Vi står nu på toppen af hinanden for at komme med flest stramninger - ikke mindst overfor de økonomisk svage. De sidste forslag går ud på, at man skal lave en eller anden form for devaluering af SU'en.

Også med hensyn til de ny danskere synes holdningen at være: Lad os hjælpe så få som muligt. Vi er bange for et samfund, hvor ikke alle har lyst hår og blå øjne og hejser Dannebrogssflag i kolonihaven. Vi er bange for et multi-etnisk samfund.

Medklokke, astronomi-studerende Bjørn Østman, lagde Regensens horoskop og konstaterede indledningsvis, at Regensen har Venus i første hus. (Se talen: Regensens horoskop).

Denne holdning kan formentligt kun ændres af jeres generation. I er vokset op med folk med mørkt hår. I har gået i skole med dem. I studerer sammen med dem. I kan møde dem uden fordømmelse i respekt for forskellighed, og I er heller ikke bange for, at den danske kultur skal uddø.

Man kan sige, at Regensen og regensianerne er lysende eksempler på tolerance. Regensen har overlevet siden

Det er lige før øjeblikket, da Eva Smith træder ind i historien som første kvindelige provst. Endnu hænger kæden, hvor den har hørt hjemme i 18 år. (Fot Bengt Borghegn).

1623 og har fastholdt mange traditioner. Formentlig må man have ligget noget underdrejet i marxismens årti, hvor det elitære herinde må have været en torn i øjet. Men Regensen har overlevet, selv om ungdomskulturen er totalt ændret.

Jeg vil arbejde på at bevare særpræget, men samtidigt præge den udvikling, som også er nødvendig. Jeg vil formentlig blive det samlende punkt, for I unge kommer og går jo. Jeg regner også med, at der bliver tale om et tæt team-work med Ole, den ny provstinde.

Til sidst vil jeg takke for jeres tillid, som jeg vil prøve at vise mig værdig til.

- og til allersidst har jeg en indbydelse til jer. Der er jo tradition for, at regensianerne får et glas hos provsten kl. 12.00 nytårsaften. Men i år står provstens lejlighed tom. Den gamle provst er rejst, og den ny ikke tiltrådt.

Imidlertid bor den ny faktisk lige om hjørnet. I er derfor alle velkomne i mit nuværende hjem, Løvstræde nr. 10, 2 sal og dør skåle det ny år velkommen.

Jura-pioneren

Godt tre måneder inde i provsteembedet fandt Berlingske anledning til et lille portræt af Regensprovsten. Hanne Arentoft skrev 21. april:

Straffeloven bør være let forståelig. Dommere skal ikke hjælpe nævninge med voteringen. Folketinget er på kant med grundloven, når det udtaler sig i sagen mellem Den Danske Bank og Færøerne. Politiet burde have brugt flere uvildige eksperter i Plejebosagen - og Køge Svømmeland skulle have tænkt sig bedre om, inden de satte overvågningskameraer op uden at advare de solbadende kvinder.

Det er blot et uddrag af de udtalelser professor Eva Smith er kommet med til pressen siden årsskiftet (og starten på Regensen, red)

Den 55-årige professor i procesret giver gerne udtryk for en skarp holdning inden for sit fag.

Men når spørgsmålene rammer det igangværende udvalgsarbejde om finansielle rådgiveres ansvar, hvor hun er formand, er åbenheden ikke så stor. Den endelige rapport må pænt afventes.

For otte år siden modtog Eva Smith sit professorat ved Københavns Universitet som landets første kvindelige jura-professor. Indtil da havde hele karrieren, siden hun blev kandidat i 1974, stået i undervisningens tegn. De studerende betegner hende som saglig, klog og skrap.

Ved siden af professoratet har Eva Smith en række tillidsposter i blandt an-

det Det kriminalpræventive råd, Den Europæiske Kommission mod Racisme og Fremmedhad, Patientklagenævnet og Justitsministeriets Strafferetsplejeudvalg.

Hun har udgivet en stribe undervisningsbøger, samt tre børnebøger under navnet Eva Asmussen. Børnebøgerne blev skrevet til hendes seks børn, og i dag har også børnebørnene glæde af dem.

Sammen med sin mand, Ole Asmussen, hvor hun på landets ældste kollegium (vi er kun næstældst, red) Regensen midt i København. Der bærer hun titlen Regensprovst, som er kollegiets øverste myndighed.

Regensens horoskop

Alle dem der i aften er blevet spurgt eller har spurgt "Nå, hvad læser du så?" rækker hånden op.

Når jeg bliver spurgt og svarer 'astronomi', svarer langt over 50% "Hvilket stjernetegn er jeg så?" eller "Kan du så ikke lægge mit horoskop?". For dem af jer det ikke er gået op for kan jeg fortælle, at der her foreligger en misforståelse, som jeg tager meget personligt. Lange udredninger om hvad astronomi er. Men i aften har jeg valgt at tage det til efterretning, og min tale er mit bud på Regensens horoskop:

I astrologien er det altafgørende at man kender fødselstidspunktet for den borddame eller den Regens man vil lægge horoskop for. Teorien er, som de fleste af jer vil vide, at man derudfra kan spå om både store og små begivenheder i borddamens eller Regensens liv.

Ideen til Regensen fremkom først i 1618, men bygningsarbejdet blev sluttet i 1623, og derfor er det med dette år som fødselsår jeg har lagt horoskopet ud fra.

Regensen har Venus i første hus, og det kan vel ikke overraske nogen. Det vidner nemlig om skønhed og overflod - sold kunne man kalde det. Med Mars i ascendanten, er maskulinitet og vildskab et af de vigtigste elementer i Regensens horoskop, og med Pluto i fjerde hus kan der spås om ild og død.

Regensen er jo brændt ned et par gange, og man kunne blive helt bange for Regensensianernes vel, hvis man ikke lige ved, at Pluto i fjerde hus ikke betyder Regensianer-lig, men i stedet fortæller om Regensianernes ligbærer-job, dengang alle de andre udengårds-fjog gik rundt og døde af pest og jeg ved ikke hvad. Havde Pluto derimod

stået i tredje hus havde det set meget værre ud. Uha, men lad nu det ligge.

Man kan se mange andre mere eller mindre vigtige begivenheder op gennem århundrederne. Men tillad mig at springe dem over for at bruge mere tid på de ca. sidste tyve år.

I slutningen af 60'erne er der en klar tendens til en stor ændring på Regensen. Stjernerne er her lidt uklare og tve-tydige. En mand begynder heromkring at sætte sit præg på Regensen. Han beskrives som både stor og lille. Her spiller Mars en stor rolle med sin udfarenhed og diplomati-sans. Men samtidig også en person, som kunne have en tendens til at gå hen og blive lidt for gammel og konform.

Der er værd at bemærke at Uranus stort set ikke har nogen indflydelse på Regensens horoskop overhovedet. Uranus står for teknik, udvikling og fremskridt, og dens fravær medfører at i hele dette århundrede vil der ikke være hverken betydelig teknik, udvikling eller fremskridt på Regensen.

Alt bliver gjort for at undgå teknologi og maskiner og den slags på Regensen. Og robotter!

Regensens mure smuldrer. De bliver ikke istandsat som de burde. Merkur er svag. Befinder sig i sjette hus, hvilket må beklages da den økonomiske situation da er svær. Her står det ret tydeligt at læse, at der vil komme til at mangle rundt regnet 40 millioner kroner til renovation.

Det er iøvrigt sjovt - set med en astrologs øjne - at dette beløb går igen utrolig mange gange i horoskopet. Besynderligt nok virker det som om alting koster lige i nærheden af 40 millioner.

En korpulent mand tager dette beløb til sig, og gentager det mange gange, det står klart i stjernerne.

Og der er mere om penge. En stor sag tager form i sidste halvdel af det 20ende århundrede. Det er svært at se præcis hvornår i stjernerne, men på et tidspunkt ser den ud til at ville narre Regensianerne til at tro at de skulle af med rundt regnet noget omkring 20 millioner. Men snart vil det gå bedre. De onde vil angre og indse at folket står bag Regensen, selvom de ikke altid vil være lige velkomne under Linden søndag morgen.

Sagen bliver droppet og som et lille plaster på såret bliver Regensen totalrenoveret for ca. 40 millioner.

En anden mand kommer her ind i billedet. Da han ikke kunne købe sig en gade uden for voldene et sted, køber han en gang her på Regensen for 40 millioner og opkalder den efter sig selv. Pengene bliver brugt til Regenslegater, fri bolig og den store årlige Regenstur til Bahamas.

Regensen går lykkelige tider i møde i starten af det 21ende århundrede. En ny provst kommer til og klarer skærene.

Skaffer os et nyt Regensværelse og lover at bekoste eventuelle underskud der måtte være ved Regensfesterne. Det står at læse at denne nye provst skulle være en kvinde, men denne tolkning må tilskrives den usikkerhed der ligger i ethvert horoskop p.g.a. unøjagtigheder omkring fødselsdatoen. Det må i undskyldes. Det er første gang jeg lægger et så omfattende horoskop.

Spøg til side.

Oprigtigt talt er jeg af den opfattelse at astrologi er det rene nonsens. Det virker bare ikke. Tænk over det. Men det er en dødsdart måde hvorpå man kan få tilfredsstillet sit ego. Du kan simpelthen betale en anden person for at sidde og fortælle dig om dig selv. Ganske vist i meget brede vendinger, som de fleste ville kunne nikke genkende til:

“En stor begivenhed vil indtræffe omkring den 19. oktober næste år. En festlig begivenhed.” Ja for fanden. Det er min fødselsdag!

Eller

“Du er træt af dit arbejde. Det ville være godt for dig hvis du realiserede dig selv.” Jamen hvem er ikke træt af sit arbejde ind imellem, og ønsker vi ikke alle at realisere os selv på en eller anden måde.

Men det er meget lettere at tale om sig selv når man bruger astrologien. Man kan pludselig tillade sig at fortælle fremmede mennesker om sig selv. Man kan sige ting gennem astrologien, som folk ellers ikke gider høre et ord om:

“Åh, jeg har det virkelig svært med mine følelser for tiden, men jeg har også Jupiter i ascendanten. Jeg tror jeg

tager en tur til Mallorca et par uger, min astrolog mener det vil være godt for den kreative side af mig selv.”

Meget nyttigt, og respekt til det. Men det er da lidt trist.

Så sgu’ da hellere gå til en spåkone med krystalkugle og tarokkort. Det er der da noget over. Eller teblade og kaffegrums. Eller svalers flugt. Eller indvolde.

Eller endnu bedre: Flere gange har jeg selv set ind i fremtiden. Tøm en flaske og du vil kunne spå om stort set

hvadsomhelst. Hvad rødvin og filisterpuns ikke kan frembringe af visioner om fremtiden er ikke værd at tale om. Her bliver du sikker på dig selv, og hvis nogen mener du er en belastning kan du lynhurtigt spå dem en brækket næse.

Og for nu at opfylde kravet om en vist antal citater vil jeg bare afslutte med at sige:

“Det er sjovt at være til - man skulle aldrig være andet”

Skål!

Tilstandsrapporten

Kgl. bygningsinspektør, arkitekt David Bretton-Meyer, MAA udarbejdede i forbindelse med reparation af kloaksystemet og gårdens brostensbelægning i 94-95 en rapport, der viste, hvor skidt det stod til.

Køkkener og hovedparten af taget blev ordnet i 1987, men ellers er den generelle vurdering: “De almindelige vedligeholdelsesmidler kan knapt dække akutte og absolut presserende reparationsarbejder. Det er nødvendigt, at der over en kort årrække udføres egentlige opretnings- og hovedstandsættelsesarbejder for at bedre og dermed sikre bygningen mod yderligere forfald”.

Rapporten rummer naturligvis opmålinger af hele Regensen og lad os fastholde følgende:

Bebygget areal	1.577 m ²
incl arkade	146 m ²
porte	64 m ²
Etagereal	6.652 m ²
incl kælder	949 m ²
loftsrum	1.057 m ²

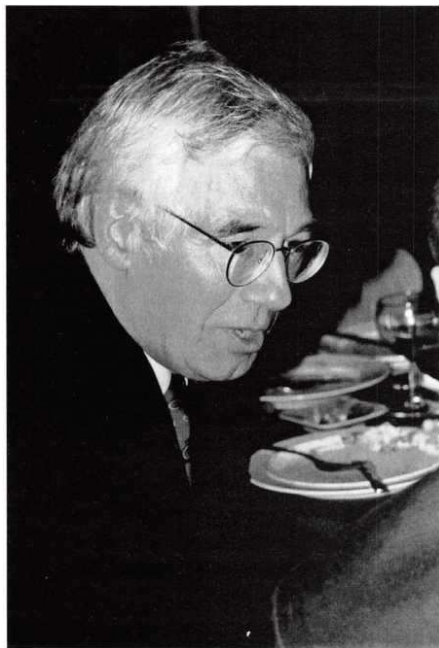
Byggetidspunkter

1-4 gang	1620erne
5-6 gang+kirke	1740erne
7-9 gang	1916

Her er rapporten uenig med alle opslagsværker, der siger at 7-9 gang blev opført 1906-09, og at buegangen stod færdig i 1908.

Regensens ve og vel i 1998

Torsdag 5. nov. oprandt en ny tidsalder på Regensen. Samtlige 100 værelser er gennem oktober forsynet med dobbeltstik - rødt til telefon og grønt til edb-udstyr. De 17 køkkener beholder telefonstik, men ikke edb-adgang.

Regensportner, Bengt Borghegn, der fortsat kæmper for at lave den database over regensianere, som vi har manglet i så mange år.

Samtlige telefonnumre ændres, fordi Regensen har "købt" en hel central hos Tele-2. De fire hovedcifre er 77 30 - resten fås hos 118.

Regensianerne skal selv købe hardware, altså telefon og evt. svarer, og betaler 59 kr. pr. måned i abonnement.

Portner Bengt Borghegn fortsætter med **renovering af værelser**. Efter 18 i 97 er det blevet 32 (deraf to køkkener) i 98. Nogle har kunnet nøjes med maling, andre har fået linoleum fjernet, gulvafhøvling og lakering + maling.

Når det engang måtte blive aktuelt med totalrenoveringen af gange, udskiftning af radiatorer osv kan man - ved at ha' alt forberedende VVS-arbejde i kælderen - nøjes med at lukke en opgang helt i 14 dage.

Tidligere har der været talt om totallukning af flere gange på samme tid i et par måneder.

Tyveknægte bli'r stadig dristigere. Efter juleballet december 97 forsvandt en af de store P.H.-koglelamper. Den hang i den nyrestaurerede hall ved 3. gang. Ikke fundet.

I sommer gik to vildt fremmede op på Store Sal og klippede ledningerne over til to P.H.-kogler. Fra døren til 3. gang stak de i løb mod porten med lamperne i hænderne.

To regensianere, Niels Reeh Pedersen og Nikolaj Jacobsen, spiste frokost i gården og havde observeret de to ved et andet bord; tænkte, at de nok ventede på en regensianer og undlod at spørge dem om, hvad de skulle dér.

Men så fik de fart på, nåede dem i porten, hvor P.H.-koglerne blev stillet

pænt (!) på jorden, hvorefter de to tyve stak af. Nicolaj forfulgte ham, der løb ad Købmagergade, nåede ham ved Højbro Plads og fik fastholdt ham så længe, at han siden kunne genkende ham i politiets forbryderalbum.

Rotter var et problem i et halvt år. I marts opdagedes et hul i brostensbelægningen udfor 8. gangs køkken, og nogle rotter blev observeret i vaskekælderen. Fælder gav en gevinst på tre eksemplarer, der blev behørigt aflivet.

Da ny rotter sås i køkkenet, kom miljøkontrollen. Røgpatroner blev affyret i tænelige adgangshuller, og en TV-inspektion gav bevis.

Noget tyder på, at der er sket en mindre fejl, da det ny kloaksystem blev lavet, og for at få ram på rotterne blev køkkenelementerne fjernet, skakter blev tætnet, og køkkenet aflåst. Rentokil blev tilkaldt og løste problemet på en uge.

I gården står nu i samarbejde med Rentokil og kommunens miljøkontrol ti stålkasser med lokkemad til eventuelle rotter. De står langs murene, hvor rotter færdes (de kan ikke li' åbne pladser, så ved de ikke, hvor de er). Kasserne er konstrueret sådan, at hverken hund eller kat kan komme ind.

Hold forbindelse til Regensen

I kan holde forbindelsen til Regensen de næste tre år, hvis I vil. Hvis I gi'r besked om Jeres ny adresse til enten formanden eller redaktøren (eller til kasserens sekretær, Inge Frost, på 33 12 45

22) får I bladet **gratis** de første tre år. Vi kommer også på Internet (se særlig artikel), og redaktøren har også fax: 45 76 24 18. Nu er der ikke flere undskyldninger for at slippe taget.

REGENSIANERSAMFUNDETS BESTYRELSE

På generalforsamlingen i 1997 fik bestyrelsen dette udseende::

- Formand:** Hans Jørgen Steenberg, St. Kannikestræde 7, 1169 K
tlf. 33 15 68 00. E-mail: HAS@imagehouse.dk
- Kasserer:** Henrik Teide, Åmosebakken 3, 2830 Virum
- Redaktør:** John Idorn, Bukkeballevvej 69, 2960 Rungsted Kyst
tlf 45 76 82 06. E-mail: Idorn@image.dk
- Øvrige:** Karsten Knudsen, Ordrupdalsvej 12 B, 2920 Charlottenlund
Bodil Stenvang, Slotsvænget 23, 3400 Hillerød
Mette Korsholm, Vardegade 23, 2tv, 2100, Ø
Camilla Sløk, Christianshavns Voldgade 9 D, 5.sal, 1424 K
- Revisorer** Peter Bøggild, Ll.Strandstræde 12, 1254 K
William Hertz, Tibberup Allé 23, 3060 Espergårde
Klokke(r) indbydes til bestyrelsesmøderne.

Forårsklokkerat 1998

Da Regensens Generalforsamling foråret 1998 var vel overstået, kunne Gamle efter fire år atter på lovlig vis ringe med den af foreningerne så eftertragtede klokke. Thomas Grane beretter videre: Da der forelå en særlig opgave for Klokkeren i foråret, nemlig at indføre den nye Provst og Provstinde i regenslivets mysterier, var det også kun naturligt, at gårdens ældste forening stillede sin Pontifex Maximus til rådighed for regensianerne.

Det første jeg påtog mig, var at udfri et af mine valgløfter. Nemlig at arrangere en række danseeftermiddage, hvor jeg, som til så mange linde- og juleballer før, skulle assistere min medgamling og udkårne, **Annette Junge**, ved undervisningen i diverse standard- og latin-danse.

Allerede kort inde i semesteret blev jeg nødsaget til at indkalde til ekstraordinær generalforsamling. Det skyldtes, at vi ved hjælp af Portneren havde fået et tilbud på et telefonsystem med tilknyttet porttelefon. Efter at have fået det præsenteret og (gennem)diskuteret det, vedtog vi at anskaffe systemet. Det betyder, at der fra torsdag d. 5.11.98 er telefon på alle værelser, samt at der kommer dørtelefon ved hovedporten og kodelås ved Krystalgadeporten.

Slåbrok et al.

Mine valg af slåbrok-arrangementer var til en vis grad afledt af større begivenheder i vores samfund (altså dét uden for Regensen). For eftersom vi allerede den 11. marts havde folketingsvalg var det oplagt at arrangere et valgmøde på Store Sal. Jeg valgte at satse på et bredt panel og inviterede derfor (næsten) alle partier. Til stede var følgende:

Socialdemokratiet: **Birthe Weiss**

De Radikale: **Lave K. Broch**

SF: **Kjeld Rahbek-Møller**

Enhedslisten: **Bente Møller**

CD: **Carlos Villaro Y Lassen**

De Konservative: **Carsten Bengt-Pedersen**

Venstre: **Jens Hjul-Nielsen**

Dansk Folkeparti: **Bo Hindkjær Pedersen**

Mødet blev en succes med et stort fremmøde og diskussionslystne politikere. Og mødet bød også på et par politiske overraskelser, idet det debuterende medlem af DF valgte at holde lav profil m.h.t. flygtningepolitikken og svarede stort set kun på trafikspørgsmål mens den konservative viste sig at have monopol på alle de rabiate meninger.

Et efterfølgende prøvevalg blandt regensianerne resulterede i 76,9 % til venstrefløjten.

Så blev det tid til en EU-afstemning, så hvorfor ikke have en debat. Derfor fik jeg Udenrigsminister **Niels Helveg Petersen** og Prof. dr.jur. **Ole Krarup** til at lægge vejen forbi Store Sal og fremlægge deres synspunkter og svine hinanden lidt til, hvilket var ganske underholdende. Resultatet af prøvevalget blev 75% Ja og 19,44% Nej.

Mit næste arrangement var et Symposium, hvor regensianeren **Tore Lind** (Musikvidenskab) fortalte om "Sangen fra det Hellige Bjerg" erfaringer fra en musiketnologisk pilgrimsfærd til det hellige bjerg, Athos, og mødet med de ortodokse munke og den byzantinske musik. Det var et betagende foredrag med både lysbilleder & lydeksempler og kaffe & turkish delight for at komme i den rette stemning. Den næste gæst var en gammel kending nemlig den nyligt afgåede Provst, **Leif Grane**. Han kom for at fortælle om Kristenhedens Europa og det moderne Europas opståen på baggrund af de religiøse grænser der i de sidste årtusinder er blevet lagt.

Nu var det egentlig blevet sommerferie. Men at det lykkedes Danmark at komme til kvartfinalen og møde Brasilien kunne man som Klokker ikke lade gå stille forbi. En projektor blev anskaffet og opstillet i Lille Sal, så det blev muligt for regensianerne at se den spændende kamp på et 6m² stort lærred.

Vanen tro var der ikke megen tid til Slåbrokarrangementer efter sommeren, men et par var der da plads til. Først endnu et Symposium. Denne gang **Rune Frederiksen** (Klassisk Arkæologi), som ligeledes lavede lysbilledforedrag, men om "Gamle Græske Teatre". Igen et godt foredrag, som formåede at vække interessen hos lægfolk.

Det sidste arrangement, som blev holdt dagen før Generalforsamlingen, var afsløringen af et portræt af den tidligere Provst, **Leif Grane**, som er malet af juristen og portrætmaleren **Jonas Gramkow Barlyng**.

Indflytterfest

Indflytterfesten var starten på et godt samarbejde med et fremragende indflytterhold. Temaet var "Memento Mori"-Husk, at du skal dø! Og med Store Sal og Lille Sal pyntet som henholdsvis Himlen og Helvede var der lagt op til en udødelig aften. Og som man nok kunne gætte endte de fleste i løbet af natten i Helvede, kun afbrudt af enkelte himmelfarter (op til baren).

For at en **Linde frokost** skal kunne lykkes, skal man have vejret med sig bare en anelse. Det var heldigvis ikke noget problem, da vejret havde været godt i en uge og der ingen forandring var på vej. Så med mit indflytterteam på opgaven og en lindetaler i baghånden til senere brug, havde jeg stort set ingen bekymringer. Blot blev fiskefileterne væk indtil sent på formiddagen, hvilket desværre hindrede min indflytter, færingen **Kim Simonsen**, i at fastholde sit krav om at stege alle 100 fiskefileter selv, så han kunne sikre sig den rette kvalitet

Taleren til jomfru Linds 213 års dag var **Pia Kaa Kristensen**, som i eventyrlig form fortalte om bondeknoldens møde med den store gård. Efter Rundetårn var der naturligvis både vandkamp, tivoli og dans i Lille Sal.

Lindeballet varede hele sommeren

Den største fest på flere måde var uden tvivl Lindeballet. Da der stort set ikke var nogen tilbage på gården, der forbandt lindeballet med en balustrade, var jeg fast besluttet på, at der skulle være musik og dans i gården. Derfor var jeg denne gang en hel del mere urolig for,

hvad vejrguderne ville finde på. Men som det siden skulle vise sig faldt sommeren i dén weekend. Nærmere betegnet klokken 19, hvor mørke skyer lige så stille var trukket til side, for at afsløre den klareste himmel og 18 grader i gården

Efter en perfekt middag med god mad og den sædvanlige underholdning nåede vi aftenens første store højdepunkt, da midnatsgæsten, kongelig operasanger **Guido Paevetalu** tryllebandt salen i næsten 45 minutter. Herefter blev der danset Les Lanciers og wienervals på balustraden. Siden overtog bandet, der fortsatte til det blev lyst. Ved halv seks-tiden kom Provstinden - altså manden - med boller og brød, som han delte rundhåndet ud af. Således opfyldt af energi fandt en stor del af de ca. 60 tilbageværende, at der skulle danses videre. Klokken halv ni var der endelig stille.

Da jeg til slut afgav klokken, kunne jeg med stolthed kigge tilbage på et fantastisk semester med lutter gode minder og hvor Provsteparret havde fået en passende introduktion til Regensånden. Alt dette ikke mindst takket være Regensen og mine indflyttere.

Thomas Grane

Næppe var den ene Grane flyttet før den næste førte sig frem (ukendt fotograf)

Nu er der igen folk der kan huske at der danses på balustrade nede i gården når der er Lindebal. Hele sommeren varede kun den week-end. (ukendt fotograf)

Kaj Munks 100-års dag

Den 13. januar ville han være fyldt 100 år. Dagen blev markeret i en del byer, naturligvis først og fremmest i fødebyen Maribo og i Vedersø, hvor han havde sit eneste præsteembede. Det er vel rigtigt, at også "Regensen" rister en rune for en af århundredets mest kendte, mest forkætrede og beundrede regensianere.

Den danske befolkning delte med ham tvivlen om, hvorvidt han var mest præst eller digter. Afhængigt af ståsted og personligt kendskab svingede "dommen" over ham i de artikler, næsten alle dagblade i landet bragte.

Det står fast, at ingen enkeltperson dominerede den offentlige debat og liv i Danmark som han gjorde i 30'erne og i begyndelsen af 40'erne. Han gjorde tidens drama til sit drama - i og udenfor sine skuespil. Mordet på ham, natten mellem 4. og 5. januar 1944 i Hørbylundebakker, lige vest for Silkeborg, dér hvor Jylland flader ud for at ende i Vedersø præstegård mod vest, synes at være det folkelige vendepunkt under 2. verdenskrig.

"I en vis forstand", skrev Jens Kistrup i Berlingske, "fik han den død, han ønskede", og citerede Niels Nøjgaard, der i bogen "Ordets dyst og dåd" fra 1946 skrev: "Betydningen og værdien af hans gerning var et åbent, et omskridt spørgsmål. Døden gav svaret"

Symbolet under krigen

Han blev symbolet på, at nogen i hvert fald gjorde noget. Kaj Munk dyrkelsen og -hyldesten til denne forunderlige digter af teologisk oprindelse kulminerede med Det Kongelige Teaters premiere på "Niels Ebbesen" 1. sept. 1945. Men det blev også et vendepunkt.

I sin Kaj Munk-artikel skriver Jens Kistrup, at Kaj Munks myte som menneske lever, men at hans kunstneriske ry er blegnet og citerer en bemærkning af Gyldendal-direktør Mogens Knudsen i Aarhus Stiftstidende 1946: "Det er forståeligt, at en vis overvurdering har fundet sted, og at han både som digter, som præst og som åndelig frihedskæmper er blevet gjort større, end han vel egentlig var. Kun eftertiden vil kunne placere ham rigtigt"

Jens Kistrup tilføjer, at Kaj Munks dramatik, der havde været så dominerende, at der hver aften i årene 1931-40 var et Kaj Munk-drama på mindst eet teater i Skandinavien, blegnede i 50'erne, og at de senere års litteratur om ham i stadig højere grad har ønsket at belyse: Martyren, præsten og den politiske Kaj Munk.

Kaj Munk og nazismen

Det var mere præcist hans kamp mod nazismen efter besættelsen i 1940, for der var ganske megen kritik af ham for at beundre såvel Mussolini som Hitler.

Fra 1931 var Kaj Munk fast kommentator i Jyllands-Posten og skrev om Mussolini: "han er uden al modsigelse Europas eneste statsmand af format", og om Hitler hed det: "Ingen kan ære Hitlers dåd mere end jeg".

Kaj Munk var ikke ene på den platform, og mange meninger blev ændret i bagklogskabens sidespejl. Et af dem sad hos Kaj Munk selv, der totalt skiftede kurs, da tyskerne havde besat Danmark, om end han i den første tid var mere forarget over visse danskeres store hjælpsomhed end over indmarchen

Dansk-tysk forsoning

Det blev også det politiske, der blev den røde tråd i den store officielle begivenhed: Gudstjenesten i Toreby kirke, lige udenfor Nykøbing F., der var hans sognekirke i gymnasieårene.

Iflg. referatet ved Hans Larsen i Berlingske var det "de lyse sind, tilgivelse og kærlighed til Gud og mennesker, der satte sit præg på dagen"

Den tyske ambassade havde ønsket at være repræsenteret. Kaj Munks søn, lektor ved KU, cand.theol. Arne Munk, der prædikede, slog i slutningen over i tysk, og med ordene fra korset: "Fader tilgiv dem, thi de véd ikke, hvad de gør", lagde han på familiens vegne op til forsoning. Efter prædiken rakte han hånden til presse- og kulturattaché, Boris Ruge.

Efterfølgende sang Annette Schiøtz visen "Den blå anemone", som Munk digtede i marts 1943, og som første gang blev sunget offentligt af hendes far, Aksel Schiøtz.

John Idorn

Kaj Munk og Regensen

Kaj Munk blev regensianer i 1921, og i efteråret 1922 blev han valgt til klokke for foreningen PIP. Der var ikke så meget at vælge mellem, for der var kun tre foreninger. De to andre var Gamle og Uglen.

De havde eet fællestræk: De var indædt modstandere af flere foreninger, men kort før Nytår 1922/23 kom Skrap til - fordi Kaj Munk var rejst på juleferie.

Munk havde konstitueret Johannes Petersen som klokke. Han lod sig "forføre" til at bruge klokkestemplet på et opslag i porten, der lovliggjorde den ny forening.

Kaj Munk rasede, da han kom hjem og opdagede, at han var blevet beluxet, men skrev dog siden: "Der er af foreninger fire på gården", Skraps foreningssang, der var tæt på at medføre, at han var blevet ekskluderet af PIP.

De medlemmer, vi desværre sjældent ser til generalforsamlinger skal vide, at vi fortsat fremfører "Mit navn er kuns Jensen" ved hver generalforsamling.

John Idorn

Kaj Munk i data

På fødselsdagen udkom bogen "Kaj Munk. Retsopgør og eftermæle", skrevet af højskoleforstander Bjarne Nielsen Brovst (forlaget Centrum). I Kr.Dagblad gav han et kort biografisk resumé:

Faderen Carl I. Petersen døde, da Kaj var halvandet år gammel, og moderen, Ane-Mathilde, da han var fem. Fra Mårbo flyttede han til Opager på Vestlolland hos det indremissionske ægtepar Peter og Marie Munk. Den anden store påvirkning kom fra hans grundtvigianske lærer, Martinus Wested.

På latinskolen i Nyk.F. skriver han sine første skuespil, bl.a. Pilatus. På universitetet kom tredje store påvirkning fra liberalteologerne Edouard

Geismar og Valdemar Ammundsen. De gjorde ham til ortodoks lutheraner med vægt på forkyndelsen.

Vedersø præstegård blev indtaget i 1924, og to år efter kom gennembruddet som dramatiker: Det kgl. Teater antog "En idealist" (fiasko ved førsteopførelsen i 1928). Succes'en kom med renaissanceskuespillet "Cant" i 1931 og især med trosdramaet "Ordet" fra 1932. Senere værker var "Han sidder ved smeltediglen" og "Egeløkke" 1940. "Niels Ebbesen" blev færdigt i 1942, men forbudt af censuren.

"Ordet" blev filmatiseret af Carl Th. Dreyer, og fik tildelt "Den gyldne løve" ved filmfestivalen i Venezia 1955.

John Idorn

Veteraner fra 1848

Krigsveteraner på Regensen

Vort medlem i Kjellerup - P. Bruun Nielsen på Kastanievej 2 - har bladet i sin samling af bladet Regensen og fundet denne nu 100 år gamle beretning fra 1898, da nogle regensianere bespiste veteraner fra Tre-årskrigen 1848-50. De var indbudt til et otte-dages ophold i København af "nogle varmhjertede mænd". J. Ostenfeld skriver:

Vi drøftede sagen en lørdag aften under Linden. Vi besluttede at gøre noget for dem og fik provsten, Julius Lassens tilladelse plus et bidrag på 10 kr.

Så måtte vi sikre os Høker Pallesens værdifulde assistance; han gik ind på at levere en bøg og tre slags pålæg plus øl og snaps ad libitum formedelst 1. kr. pr kuvert.

Dønninger fra kaffestrejke

Vi var ikke helt dristige ved at gå i gang med portneren om levering af det fornødne antal kopper kaffe. Der havde nemlig i midten af 90'erne hersket en langvarig kaffestrejke; den var ganske vist nu blevet bilagt, således at portneren var forpligtet til at levere en kop kaffe med tilhørende basse for 15 øre.

Dønningerne fra strejken sporede imidlertid stadig, så at der ikke kom rigtig træk i kaffemaskinen. Nu øjnede portneren imidlertid en chance for at gyde om ikke olie, så dog kaffe på bølgerne og tilbød at levere kaffen for 8 øre pr kop og bassen for 4 øre. Hans slutningsbemærkning om, at det ganske givet ville blive den rene tilsætning, skurrede nok i vore øren, og en kaffeekspert blandt forhandlerne stillede øjeblikkelig krav om, at vi ville have 80% ren kaffe. Da vi syntes af hans ansigtsudtryk at kunne læse, at han i Chr. Hansens regnebog aldrig var nået til stykket om procentregning, fik vi fat i hans kone og truede hende med al landsens ulykker, hvis hun ikke brugte 4/5 rene bønner.

Gårdsangerne indkaldt

Da det materielle var i orden, blev "gårdsangerne" mobiliseret, og de sled i det til langt ud på natten, og næste morgen forelå resultatet i form af to sange, hver hektograferet i 50 eksemplarer., Nu stod der kun tilbage at invitere gæsterne, men også det gik glat og let ved en telefonopringning til den gamle Ingeniørkaserne i Kronprinsessegade, hvor en mængde veteraner fra Jylland var indkvarteret.

Vor invitation til 25 veteraner til frokost næste dag kl. 12.00 på Regensen blev modtaget med stor begejstring og teknemmelighed. Næste morgen fik vi ordnet betjeningspørgsmålet, også ganske smertefri ved, at tre af karlene og dagvagt Frederiksen, ham i rundbuestil, lovede at besøge opvarthningen.

Så var alt klappet og klart, og da klokken slog 12 på Regensens ud, stod provsten, omgivet af 30 regensianere,

parat til at modtage vore gæster, og præcise, som det sømmer sig gamle soldater, tonede disse frem i porten, endnu inden det sidste klokkeslag havde lydt. Så marcherede vi op på salen og gik til bords, hvor provsten naturligvis præsiderede og lidt hen på frokosten holdt en smuk tale for vore gæster, og snart fulgte taler og sang slag i slag. Særlig lykke gjorde den ene af vore til lejligheden forfattede sange på melodien: "Ved Bov der slog en kugle mig et hul".

Truslen hjalp

Kaffen blev serveret under linden, den var upåklagelig, så portnerkonen måtte have holdt sig strengt efter forskriften. Da gæsterne ikke ønskede mere kaffe, listede min karl, Jørgen, ind ad bagdøren til hokeren og bjergede en halv kasse øl, der gik i veteranerne som sødmælk.

Klokken var nu blevet halvgåen 4, da provsten kom hen til mig med de ord: "Ja, hidtil er det jo gået storartet, men bliver vi alt for længe ved, er jeg bange for, at nogle af gæsterne bliver rusede. Hvad har komiteen tænkt sig som afslutning på festen?"

Politiet blev snøret

Der stod vi med håret ned ad nakken, men vi var klar over, at vi ligesom en dramatiker, der ønsker succes, måtte have en pæn sortie. Lykkeligvis kom en af os i tanker om, at cirkus gav en eftermiddagsforestilling kl. 4. En telefonopringning gav det gladelige resultat, at ikke alene veteranerne, men også deres værter, var inviterede "au premier rang", som sprechstallmeisteren udtrykte sig. På et øjeblik var toget stillet

op, i midten en veteran, flankeret af to studenter. Provsten var synligt glad over denne løsning og tog smilende og venligt vinkende afsked med os, da vi svingede ud gennem porten. Han skulle nemlig have Stipendiebestyrelsen til middag om aftenen. Til gengæld tog vi vore karle med og anbragte Jørgen i spidsen af toget som fanebærer.

Glade og vel tilmode svingede vi ind ad Købmagergade og kom til Ranchs hjørne, hvor der på "Risten" stod en betjent og kedede sig på det søndagsstille strøg. Han blev nu pludselig tjenstivrig og energisk og spurgte vor fløjmand, afdøde Dr. Albeck i Aarhus, om vi havde politiets tilladelse til at marchere i optog gennem byen. Albeck var imidlertid situationen voksen og svarede, at dette spørgsmål forundrede ham højligt, thi betjentens kollega på Kultorvet, der var en rigtig flinker mand, havde ikke gjort spor af vrøvl.

Det var nu sandhed med modifikation, thi da vi selvfølgelig ikke havde passeret Kultorvet, havde betjenten der selvfølgelig ikke haft anledning til at stoppe os. Heldigvis ville betjenten på "Risten" ikke stå tilbage for sin kollega på Kultorvet i liberalitet og gav os med en flot håndbevægelse og en fin honnør fri passage.

De kloge folk på gården

I cirkus blev vi, efter tilsagn, anbragt på første række, og jeg kom til at sidde ved siden af en hjulmand fra en østjysk stationsby. Da jeg bemærkede, at han fulgte hestenumrene med ganske særlig interesse, spurgte jeg ham, om han havde noget særligt kendskab til heste. "Ja., det sku A mene, for A lærte ved

dragonerne i Itzehoe". Vi havde en gruelig flink ritmester, det er skammeligt, A ikke kan huske hans navn; men en af hans sønner blev vist skovrider. A har lat mig frotælle, at han har skrevet nogle historier fra Skovridergården, dem har A nu ikke selv læst".

"Så kan jeg sige Dem., at Deres ritmester hed Bauditz", sagde jeg. Hjulmandens ansigt klarede op, og han sagde, "Ja, det er rigtigt, det var så meget et kunstigt navn; men I må da være nogle forfærdelig kloge folk, der bor inde på den røde gård".

Udgift: en daler pr mand

Efter forestillingens slutning lodsede et par stykker af os veteranerne hjem til kasernen og blev ved afskeden overøst med lovord og taksigelser for den vellykkede dag.

Da vi dagen efter gjorde regnskabet op, viste det sig, at gæstevenskabet havde kostet hver regensianer en daler, og til gengæld havde han fået en solid frokost med tilbehør og en fornøjelig cirkusforestilling og tilmed demonstreret, at der stadig boede gæve sønner i den røde gård. Javist er det skønt at dvæle i mindernes land, ikke mindst i vore dage, hvor man daglig blive mindet om psalmistens ord: "Trange tider langsomt skrider".

(Jens Ostenfeld var regensianer fra 97-99 og to mdr. PIP-klokker. Cand.mag. i historie, tysk og latin. Blev lektor på H. Adlers fællesskole, Kadetskolen og Købmandsskolen).

Haaadbogen af 1809

Professør Nasmus Agerup blev Regensprovst i 1814. Det var en formel Sag, for han havde fungeret som Provst siden 1787 - og efter 22 Aars Funktion havde han åbenbart set nok til, at han besluttede at lave en Haaadbog for Regenssamerne.

Den udkom på Schultz' Forlag med Titlen: "Efterretninger om Regentsens med undertitel: "En Haaadbog for Regentsamerne, som Ordet var den Gang. De ca 90 Sider i A-5 Format er inddelt i seks Kapitler, og det første kommer her - gengivet i hans form:

Udsigt over Regentsens Historie i Almindelighed

Blandt de akademiske Stiftelser, hvorved Regjeringen paa en veldædig Maade har grebet den fattige Studerende under Armene, og bidraget til, at trykkende Næringssorger bortfjernes fra Musernes unge Dyrkere, ere Communitetet eller Closteret og det dermed paa det nøjeste forbundne Collegium Regium, i daglig Tale Regentsen kaldet, i højeste grad vigtige. Ved det sidstnævnte have et hundrede Studenter fri Værelser, og ved hint gaves disse hundrede Alumner fri Kost.

Allerede i Universitetets Fundats af 1539 var Kong Christian III betænkt paa, at skaffe de mest trængende blandt de unge Studerende baade Spisning og Husly frit. I Henseende til den første Post skjænkede han 12 Læster Korn til Helliggeists Hospital, for hvilke Forstanderen i Hospitalet aarlig skulde underholde "tolv fattige Studenter", han traf for Resten den Indretning, at Universitetets Oeconomus skulde taget noget mindre for Studenternes Kost, end hvad der gaves andre Steder. Hvad fri Bopæl angaaer, så tilholder Fundatsen,

at fattige Studenter, som forlange det, frit kunde logere i tredje Etage i det Hus som blev befalet skulde bygges langs med Frue-Kirkegaard. I andre Universitetet tilhørende Bygninger kunde Studenterne boe for modereret Leje: "der må" - siger Fundatsen - "ikke tages mere end to Mark danske til aarlig Leje af hver Student. "Supra duas marcas danicas per annum a singulis studiosis non accipiatur" - hedder det i Originalen.

Det her angivne Princip, denne Lovgivningsaand, er siden trolig bleven fulgt af de Konger, som efter Christian III har siddet paa den danske Trone. Allerede under Sønnen Kong Friderik II stiftedes det saa rigt doterede Communitet eller Kloster for 100 Kostgjængere, og under Sønnesønnen, den store Christian IV, opførtes den kongelige Studenterbolig, Regentsen kaldet. Klosterets Historie er beskrevet af min forfædters Contubernal på Borchs Collegium, nu Præst i Boeslunde, Hr. Henr. Beckman; 1) til Regentsens Historie og Statistik indeholde efterfølgende Blade nogle Bidrag.

I Fundatsen for Communitetet heder

det: "Hvis derover bliver" - efterat hundrede Studentere af det til Communitetet henlagde betydelige Jordegods havde faaet fri Kost - "dermed skulle de, som ere meest fattige blandt de fornævnte Studentere, behjelpes til Klæde, Bøger, og anden Nødtørft".

Der blev virkelig, som Fundatsen formodede, noget Overskud, og det saa betydeligt, at Christian IV ikke alene 1619 kunde forøge de på Klosteret frit spisende Studerendes Tal med en Snes ny, men ogsaa 1618 være betænkt paa, for den sammensparede Capital at lade opføre en Bygning, hvori Communitetets Alumni kunde have fri Bopæl. 2)

Denne Bygning opførtes på en stor rummelig Plads, hvorpaa dels havde staaet en Gaard, tilhørende den da afdøde Canzler Christian Friis til Borreby, dels en kongelig Stald, og som vendte ud til følgende fire Gader: Store Kannikestræde, Store- og Lille-Kjøbmagergade, og Skidenstrædet. Aar 1623 var Stiftelsen bragt i fuldkommen Stand, det seer man blandt andet af den latinske Inscription, som er udhuggen i en Sten, der er indmuret paa den Side af Bygningen, som vender ud mod Store-Købmagergade. 3)

Man finder i Wolfs, Aar 1654 udgivne, Encomion regni Daniæ, Side 358 følgende Underretning om Regentsen: "Til fri Værelser og Kamre for den studerende Ungdom er for en anseelig Sum Penge af Universitetets egne Midler bleven kjøbt en stor velbeskikket Gaard udi Kannikestrædet nærvæd Akademiet, som siden derefter er bleven udi sin Bygning forandret med mange Kamre, og Jernkakkelovne i hver, at tvende Studentere sig vel derudi behjelpes kan.

Og er dem det første Vand udi Gaarden indledsaget. Hvilken Plads og Vaaning kaldes Regentsen. Paa det af alting derinde med god Inspection og Tilsjun des skikkeligere og vel kan tilgaae, da er der og forordnet en Kirke derinde, udi hvilken der hver Morgen og Aften holdes Lovsang og læses et Capitel udi Bibelen, og gjøres Bøn, foruden ellers Prædiken, som derinde holdes af den nem hvilke attesteret have, hvorefter de siden af Professoribus dimitteres".

I Slanges Historie om Christian IV, Side 401, berettes, at "Kongen Aar 1618 kjøbte den afdøde Cancellar Christian Friis's Gaard, som i de Dage blev holdt for at være en af de største grundmurede Gaarde udi Kjøbenhavn, hvilken han strax lod forandre og indrette saaledes, at 120 fattige Studentere, derudi kunde have deres Kammere. Han lod og derudi et Sted indrette, hvor de kunde øve sig, ikke alleneste med at prædike, men ogsaa iblandt hinanden at holde Disputer og Samtale om adskillige Videnskaber".

Ved sin Oversættelse af dette Sted gjør Schlegel den, ifølge hvad nylig er anført, rigtige Anmærkning, at Regentsens Stiftelse i danske Atlas II, 135 henføres til Aaret 1623, og at følgelig 1618 maa ansees for det Aar, da Grunden dertil blev lagt eller de ny Indretninger i Gaarden begyndte, og 1623 for det Aar da Verket blev fuldført.

Hvad Antallet "120" fattige Studenter angaaer, som Boligen, efter Slanges Beretning, var bestemt for, da er det med andre Ord: alle Alumni på Communitetet. Thi paa samme Tid havde netop - som ovenfor blev anført - Kon

gen forøget de hundrede Kloster-
alumners Tal med en Snes, saa der nu
var 120. Derfor heder det ogsaa i
Bartholins Oratio de ortur et progressu
Academiae Havniensis (Udgaven 1645,
pag C.3.) om Kong Christian IV:
“numerus centenarium alumnorum
communis mensae duplici auxit denario.
Quibus insuper omnibus commodas
habitationes insignes propediem jam
adornandas destinavit”.

Den samme Grundsætning, at alle de
Studerende som nøde fri Kost ogsaa
skulde boe frit, har vedligeholdt sig i
Lovgivningen lige ned til den nyeste
Fundats for Communitetet og Regentsen
af 25de Junii 1777. Her lyder den 1ste
Paragraph, “at saa mange Alumni som
nyde godt af Communitetet, herefter til-
lige skulde have Plads paa Regentsen,
saa at disse tvende Stipendia altid skulde
være forenede.

At Tingen desuagtet nu ikke kan
skee, er en Følge af hint ovenfor omtalte
Holstein-Pontoppidanske System (red:
se fodnote 3). Deres Maade at ophjelpe
Studeringer paa var tvertimod den
Guldbergske. De holdt for, “at det var
bedre, at Mange nyde alt for lidet, end
af Nogle erholde en klækkelig Hjelp”.

Den Længde af Regentsbygningen,
som vender ud mod Store-
Kjøbmagergade, lod Kong Christian IV
Aar 1635 indrette til en Studenterkirke,
om hvis Indvielse i August Maaned man
har et Program fra bemeldte Aar; men
man mærkede snart, at den ikke var
rummelig nok til Studenternes forøgede
Antal, og isteden derfor blev Trinitatis-
Kirke bygt, som indviedes 1656. Fra
den Tid af er Regentskirken bleven
brugt til Regentsalumnernes Morgen- og

Aftenbønner, til Disputatser og
Declamationer, og i senere Tid til
Dimisprædikener. Ved Ildebranden 1728
led Regentskirken ikke synderlig Skade,
hvorover, saalænge Trinitatiskirke stod i
Bygning efter Branden, blev Brude-
vielser, Barnedaab, og Skriftemaal af
denne Menigheds Præster forrettet i
Regentsen. Saaledes ogsaa nu, da
Engellænderne i 1807 havde ned-
bombarderet Studiigaardens Auditorier,
saa er siden Reformationstaler og
Magisterpromotioner blevene holdte her.

De øvrige Sidefløje af Regentsens
Bygninger bleve 1728 langt mere be-
skadigede end Kirken; men efter nogle
Aar forvandt den ikke alene sit Tab,
men blev endog ved Tilbygninger og
andre Indretninger saaledes istandsat og
forbedret, at der nu i Gaardens samtlige
Afdelinger, som tilforn kaldtes Inspec-
tioner, og nu hede Gange, er Plads til
100 Alumni, til to Decani-Inspectores
(4)samt til Formanden for Ligbærer-
lauget, og saa desuden adskillige vel
indrettede Værelser for Opsynsmanden
eller den saa kaldte Provst, samt nogen
Lejlighed for Underbetjenten og Portne-
ren.

Fodnoter:

1: Beckmans “*Historia Communitatis
Regiae Havniensis*” udkom 1785.

2) I en af Dr. Holms i mine *Universi-
tets-Annaler* S. 346-47 anførte Erklæ-
ringer har han klarligen deduceret, at
Kong Christian IV ved at opbygge
Regentsen for Communitetets Midler,
ikke har overtraadt sin Faders Fundats,
da den udtrykkelig byder, at det fra hun-
drede Studenteres Kost Overblevne skal
anvendes til anden deres Nødtørft, som

frit Logement unægtelig er. Han havde altså intet af befrygte af den Maledidelse, hvormed Friderich II har truet dem, som anvende hans Donation anderledes end til hundrede Personers Hjelp og Underholdning. Vanskeligere vilde de kunne forsvare sig, som fra 1755 af raadte Kongerne til, efterat Spisningen in Natura var ophørt at forøge Alumnorum Antal, saasom 1757 med 36, 1758 med 10, 1760 med 14, 1764 med 10. Vistnok har daværende Universitetspatron samt Procantsler ved disse Operationer med Communitetets Overskud gjort den ejegode Kong Friderich Vte en glad Time. Men de betænkte ikke, at alt hvad dette kongelige Beneficium, ved at uddeles til saa mange, vandt i Extension, det tabte det i Intension, og det i den Grad, at istedenfor at en Communitetsalumnus fordum, efter Fundatsen, havde sin rigelige Underholdning - fire Retter til Middag og tre til Aften - havde han siden kun 9 Skilling om Dagen. Neppe vil der være Nogen som jo sander hint kongelige Ord; "Vi ansee det bedre, at Nogle erholde en klækkelig Hjelp, end at

Mange eller Flere nyde alt for lidet" Se den Ny forbedrede Fundation for Communitetet og Regentsen af 25.Jun.1777. par.1.

3) Den lyder saaledes: "Solipotenter coelo terraque pollenti ac invicto Deo, statori juxta atque unico sospitatori dato, Jesu Christo, Domino nostro, Christianus Qvartus, Danicæ atque Septentrio rex potentissimus, hoc pietatis collegium, bono veræ religionis per regna hæc septentrionalia felicius fructuosiusque propagandæ dicavit sacravitque anno ab exhibitio in carne Christo 1625"

4) Flere Decani eller Inspectores er der nu ikke tilbage. Da der på Grund af Communitets- og Regentsfundatsen af 1777 vare 5, og hver havde sine to Kamre, var Følgen denne, at alle Alumni ikke kunde faae Plads paa Stiftelsen. Der hedder det og i Jonges, Aar 1783 udgivne "Kjøbenhavns Beskrivelse" S. 315: "Nogle af de yngste Alumni maa, af Mangel på Plads, bide, indtil ved ny Vacance dem kan anvises Sted".

Klokkerberetning, efterår 1997

Der findes regensianere overalt på jorden, men det er sjældent, at to tidligere klokkere mødes i China Town, New York for at nedfælde beretningen om, hvad der gjorde deres klokkerat enestående og langt bedre end alle forgængerne, og holdt på et niveau, som efterfølgerne aldrig kunne nå.

Med formentlig total berettiget sandhed...hævder klokkerne, at de overhovedet ikke havde nogen som helst klokkeintention, men, at "vi var til fals for smiger, og lod os i et svagt øjeblik overtale. Så klappede fælden.

Fra New York lyder det:

Generalforsamlingen i september 1997 var lidt usædvanlig i den forstand, at de foreningsfrie valgte at spise middag sammen i stedet for at optræde som stemmekvæg hos diverse ,klubber‘.

Til alles store forbauselse var denne ,forening‘ aftenens største, og havde af denne grund stemmemajoriteten.

Allerede dagen derpå fik vi noget at se til, da Grane meddelte, at nu var tiden inde til at forlade Regensen, da han og Vreni endelig havde fundet sig en ny bolig.

Grane skaber travlhed

Så hastede det lige pludseligt med at finde os en ny provst.

Provsteudvalget, bestående af et lille antal regensianere samt klokkerne, måtte derfor sætte alle kræfter i sving for at finde mulige emner og opfordre dem til at søge posten. Udvalget havde ikke særligt meget at arbejde ud fra udover et par tilsagn om slåbrok fra eventuelle kandidater.

Dette betød, at vi måtte kontakte de pågældende personer og forklare, at der ikke blot var tale om en normal slåbrok-

aften, men derimod om en opfordring fra vor side til at overveje muligheden af at beklæde provsteembedet. Dette kom - ikke uden grund - bag på de fleste af vore kandidater, men alle var dog villige til at komme og holde et oplæg til diskussion.

Således kunne vore kandidater og regensianerne få lejlighed til at føle hinanden lidt på tænderne på mere uformel vis.

Fire kandidater

Emnerne for slåbrok var i to af tilfældene retsopgøret, hvor **Hans Hertel** og **Ditlev Tamm** kom med hver deres indgangsvinkel til dette (fra en henholdsvis litterær og juridisk synsvinkel).

Frans Gregersen oplyste os på glimrende vis om humanistisk videnskabsteori. Et forholdsvis teoretisk emne, som han formåede at gøre meget interessant. Endeligt talte **Eva Smith** om retssikkerheden, hvilket hun gjorde på en så tiltalende måde, såvel fagligt som personligt, at hun meget hurtigt blev regensianernes favorit til embedet.

Efter en længere betænkningstid

meldte **Eva Smith** tilbage, at hun var meget begejstret og tiltalt af tanken om at rykke ind i provsteboligen, som den første kvindelige provst med den første dertil hørende mandlige provstinde, Ole Asmussen.

Nyt bagtæppe til scenen

Imidlertid måtte også den sædvanlige klokkegærning passes.

Indflytterfesten fik et aktuelt emne: Minoriteter i Danmark.

Granes sidste revy var meget stemningsfuld. Regensianernes indslag lå langt over middel i forhold til tidligere års revyer. Bl.a. var det forfriskende med et nyt bagtæppe udført af **Hans Ebert** (der også stod for de fremragende økologiske gule ærter), forestillende en alpebjergtop, som igen inspirerede teaterdirektørerne, **Anna Wegener** og **Charlotte Gudbjerg-Hansen**, til at skabe et tema for aftenens revy, som også blev ideen til deres eget tyrolerindslag.

Granes tale blev en revy i sig selv med et langt tilbageblik på de 18 tilbragte år på Regensen, og undlod ikke med sine lungers fulde kraft at raabe REVY! sammen med snapsefulde regensianere.

I regensfolkemunde herskede der nogen enighed om, at regensrevyen 1997 var den morsomste i mands og dames minde.

Lindetræet i Saltbæk

I december sagde Regensen officielt farvel til **Leif** og **Vreni** ved en afskedsreception i Store Sal. Programmet bød paa taler fra den kvindelige klokkehalvdel, der sagde farvel og tak paa

regensianernes vegne, og vores gamle portner **Per Port** samt Regensianersamfundets formand, **Hans-Jørgen Steenberg**.

Regensianernes afskedsgave til Grane var et lille lindetræ til udplantning i haven i Saltbæk, hvilket længe havde været hans ønske.

Bagefter var der et lettere traktement, der forsvandt som dug for solen, og vi blev nødt til at skrive flere øl på den i forvejen alt for store regning.

Lodtrækning om pladserne

Der var lagt op til et brag af et julebal, da det var **Granes** sidste regensfest som provst. Vi var dybt taknemmelige for, at forberedelserne kunne uddelegeres til både indflytterne og vor klokkeforening. **Julie Bjørklund** tog sig af menuen, og uden hendes hjælp havde vi nok først fået hovedretten serveret efter midnat.

Da der var flere end 150 tilmeldte, måtte vi desværre trække lod om hvilke gæster der kunne komme med. Det var selvfølgelig synd for disse, men Store Sal var proppet til bristepunktet.

Provstekæde og nøgle

Med var også **Eva Smiths** omfangsrige familie for første gang. **Grane** benyttede lejligheden til at overrække provstekæden og nøglen til byporten samt det tunge ansvar for Regensen og regensianernes ve og vel. Til glæde for regensianerne inviterede hun til nytårsaften, og Regenssangen blev afsunget ikke mindre end tre gange i løbet af aftenen.

Den mandlige klokkehalvdel lagde Regensens horoskop og forudsagde Kommunitetssagens endeligt med en

lykkelig udgang for Regensen.

Det sædvanlige højdepunkt, midnatsgæsten, blev aftenens antiklimaks,

og der blev danset Les Lanciers om juletræet umiddelbart efter, så stemningen igen blev løftet.

Med dette farvel til **Leif** og **Vreni** og velkommen til **Eva** og **Ole** sluttede et, synes vi selv, usædvanligt klokkerat, der med støtte fra de foreningsfrie og de flittige indflyttere akkurat holdt næsen oven vande det meste af semestret og var med til at føre Regensen ind i det nye årtusinde med vor første kvindelige provst ved roret.

*Iben Thranholm & Bjørn Østman,
China Town.*

Rosenborg

Som bagsiden viser, er det fra syd, at man ret kan se, hvor lille Rosenborg er. Det er tårnene, der får det til at se meget større ud.

Der er kun en halv snes værelser i slottet, men det passer også godt til Chr. IVs ønske om en lysthave og et lysthus i nærheden af København.

Det blev så tæt på København, som det kunne blive - for den gang løb Østervold, hvor Gothersgade nu strækker sig. Men så blev kongen fri for at tage til Frederiksborg slot for at være på landet.

Rosenborg er både ældre og yngre end Regensen. Chr. IV fik skøde på jorden i 1606 og allerede inden året var omme, var det første lysthus under tag.

Det var bare ikke nok, så fra 1613-15 blev slottet dobbelt så langt, om end det fortsat kun var i to stokværk. Det var, mens Regensen blev bygget (1618-23), at slottet fik et tredje stokværk plus tre tårne mere, end det første.

Så kom de store begivenheder lige efter hinanden: Regensen blev indviet 1623, og i 1624 fik Rosenborg navn.

Det skete, da et af de vigtigste rum: Riddersalen blev indviet. Dengang hed den "Den lange sal" - det er romantikerne, der opfandt betegnelsen riddersal.

Hurtigt skatkammer

Det skete meget hurtigt, at kongerne placerede deres værdigenstande her. Frederik III lagde grunden, og Chr. V udvidede med regalier og dragter. Han ville især bevare farfaderens tøj fra Kolberger Heide (strækningen mellem Kieler fjorden og Fehmarn, hvor Chr. IV i 1644 var i kamp med svenskerne). Det var den sønderskudte hue, den blodige kniplingskrave og ørenringe til Vibeke Kruse, lavet af metalsplinter, der ødelagde hans ene øje.

1716 blev Peter d. Store modtaget her, inden han kørte op i Rundetårn.

Efterhånden mistede kongerne interessen, og ved Grundloven 1849 blev slottet statsejendom, men kongehuset blev ved med at få gratis grøntsager herfra indtil 1909.

Chr. VI sørgede for, at der blev bygget mur rundt om den kongelige have.

Den forsvandt først i forbindelse med Gothersgades udvidelse i 1930-31.

Den militærglade Fr. VI lavede parterrehaven om til eksercerplads i 1786.

Han gav også tilladelse til, at Klasse-lotteriet blev trukket i Riddersalen frem til 1833. Efter branden i 1795 gav han den sydlige del af haven til beboelse. Det blev til Kronprinsessegade (efter hans hustru, for blev først rigtig konge i 1808).

Regensslottet bød inden for til årets sommertur.